

[Brorsen.]

Brødkornsordning som den, vi har gjort os til Talsmænd for, skulde kunne bevirke, at Administrationsvanskelighederne blev større.

De Radikales Ordfører, det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen, var paa ny inde paa, at Halvdelen af Landmændene er meget stærkt interesserede i Spørgsmaalet udenlandsk Korn. Jeg vil naturligvis ikke nægte, at uhyre mange Landmænd er interesserede i udenlandsk Korn; men jeg synes, at baade det ærede Medlem og den højtærede Landbrugsminister i deres Udtalelser her er inde paa en splittergal Problemstilling. Det afgørende er, hvad vi faar ud af den danske Jord, for her ligger de 80—85 pCt. af Produktionen, men de Herrer bliver ved at tale om de andre 15—20 pCt. De er selvfølgelig ikke uden Betydning, men det afgørende er, om vi kan faa en passende Pris for de Afgrøder, der dyrkes paa den danske Jord.

Hvad angaar Sterlingkursen, har man stillet os det Spørgsmaal, om Venstre mente, at det hele var klareret ved, at man gik tilbage til den gamle Sterlingkurs, eller rettere, hvis vi var blevet ved den Møntpolitik, som vi havde indtil den 1. September 1939. Jeg kan sige, at meget efter vor Opfattelse vilde have set anderledes ud, og hele Spørgsmaalet med Hensyn til, hvad der derudover skulde gøres, vilde have været i allerhøjeste Grad simplificeret. De øgede Produktionsomkostninger vilde i meget betydelig Grad have været dækket, og derfor vilde det, der i det hele taget skulde gøres, som sagt, have været i allerhøjeste Grad simplificeret, hvis man havde bevaret den gamle Møntpolitik.

Jeg har nu gjort Rede for Venstres Stilling i det hele taget og skal ikke komme med Gentagelser, ingen er antagelig i Tvivl om vor Stilling. Jeg har sagt om de forskellige Ændringsforslag, der er stillet til denne Behandling, at vi ikke vil deltage i Afstemningen om dem. Der er meget deraf, som vi i og for sig sympatiserer med, men der er ogsaa den Ting at tage i Betragtning, at et Ændringsforslag, som man meget gerne ser vedtaget, skal man nu ikke komme alt for ofte med og faa forkastet. Netop ved den Mellestation, vi i Øjeblikket er standset ved, har vi besluttet ikke at stille Ændringsforslag; vi vil vente og se, hvad der kommer ud af de Forhandlinger, der skal føres fra nu af og indtil den 1. April.

Første Næstformand (Vanggaard): Ordføreren har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Carl Petersen): Det ærede Medlem Hr. Brorsen vil ikke svare paa det Spørgsmaal, jeg har stillet: om Venstre, for saa vidt det havde faaet Kravet opfyldt om at gaa tilbage til Kursen 22,40, saa ikke vilde have tænkt paa at stille Forslag om yderligere Foranstaltninger, der netop søgte at løse de Problemer, som er fremme nu om Ombytningskorn og Forholdsmæssighed i Prisen mellem Foderkager og Smør. Det er af ikke ringe Betydning at faa Kendskab om Venstres Stilling til dette Spørgsmaal, eftersom vi stadig faar at vide, at naar blot Spørgsmaalet med Hensyn til Kursen var blevet klareret, saa havde der ingen Vanskeligheder været. Nu begynder man altsaa at indse, at der dog vist alligevel vilde have været nogen Vanskelighed. Jeg stiller mit Spørgsmaal en Gang til.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Brorsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Brorsen: Det ærede Medlem behøvede saamænd ikke at stille det Spørgsmaal en Gang til, for jeg mener, at jeg har givet et klart Svar. I det Øjeblik man var blevet ved den gamle Møntpolitik, havde de aller fleste Spørgsmaal været klareret; det, der var tilbage, vilde have været meget enklere og ligetil, og hvad der i det hele taget skulde gøres her, vilde have været rene Smaating i Sammenligning med det, der nu er Tale om i Retning af Tilskud. Derfor ved jeg ikke, hvad det er, det ærede Medlem bliver ved at spørge os om. Det fundamentale for os er, at vi skulde have bevaret den Møntpolitik, vi havde indtil 1. September 1939. Hvad der saa derudover skulde gøres, ja, det kan man naturligvis ikke staa her og svare paa; men i alt Fald vilde Landbruget have været ganske anderledes stillet, end det er i dette Øjeblik med alle disse Tilskud, der næsten — hvis jeg tager et helt Aar — løber op til 70—100 Mill. Kr. Hvor vil det ærede Medlem skaffe Pengene fra? Kan man ikke faa et Svar paa det? Har man slet ikke inden for Regeringen tænkt paa, hvorledes man skal skaffe alle de Penge? En af Ministrene sidder og smiler, han tager det ganske overlegent, han tænker: 80 eller 100 Millioner spiller saamænd ingen Rolle. Det viser, i hvilken Grad vi i økonomisk Henseende er ude at svømme under den nuværende Regerings Førerskab. Den aner maaske ikke selv, hvor vi er henne i dette Øjeblik. Vi behandler Skatteforslag, der skal give 100 Mill. Kr., men vi staaar over for andre Skattefor-